

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

21 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Gerald Kindermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over een advertentie met oproep naar zonevreemden voor regularisatieaanvraag

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de inplanting van handelsvestigingen

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 21 maart 2002

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.23 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Gerald Kindermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over een advertentie met oproep naar zonevreemden voor regularisatieaanvraag

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Kindermans tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over een advertentie met oproep naar zonevreemden voor regularisatieaanvraag.

De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 27 februari 2002 keurde het Vlaams Parlement enkele wijzigingen aan het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening goed. Dat gebeurde tussen 17 uur en 18 uur, maar toch stond er de volgende dag al een advertentie in de krant met de titel 'Regularisatie van onvergunde werken'.

Deze advertentie roept de eigenaars van zonevreemde woningen op ten laatste tegen 31 januari 2003 een regularisatieaanvraag in te dienen als ze zonder geldige vergunning hebben verbouwd, herbouwd of uitgebreid, maar de werken in kwestie volgens de nieuwe regels wel een vergunning kunnen krijgen.

Het is opmerkelijk dat het parlement woensdagavond een wijziging van decreet goedkeurt, en er donderdagochtend al een advertentie in de krant staat – zelfs zonder dat de tekst werd bekrachtigd

door de Vlaamse regering of verscheen in het Staatsblad. Blijkbaar laat de administratie advertenties ontwerpen nog voor de beslissing van het parlement bekend is. Dat verklaart waarom er geen letter meer mocht worden veranderd aan de wijziging van decreet en de pertinente amendementen van CD&V werden afgewezen.

Nog erger is dat de advertentie misleidende informatie bevat. Ze wekt de indruk dat de regularisatie geldt voor alle zonevreemde woningen, terwijl de woningen in de kwetsbare gebieden de facto uitgesloten zijn. Nergens staat dat de aanvragen zullen worden beoordeeld op basis van veeleer subjectieve criteria als ruimtelijke draagkracht, het behoud van karakter en verschijningsvorm en de goede ruimtelijke ordening, en dat in geval van weigering dikwijls een proces-verbaal wordt opgesteld. Dat kan eindigen met een veroordeling en een verplichting tot afbraak. De advertentie rept ook niet van een transactiesom.

Kortom, de advertentie brengt alleen het goede nieuws. De bevolking wordt in het ongewisse gelaten over de addertjes onder het gras.

Mijnheer de minister, hebt u opdracht gegeven om deze advertentie te plaatsen ? Waarom vermeldt ze niet dat regularisatie afhangt van de eerder genoemde criteria en in een aantal gebieden onmogelijk is, en dat in het geval van een weigering de aanvrager kan worden vervolgd ? Zult u de administratie opdragen de aanvragen even positief te behandelen als de advertentie laat uitschijnen ? Zult u ervoor zorgen dat er in het geval van een weigering geen proces-verbaal wordt opgesteld ?

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Kindermans, de opdracht om deze advertentie te plaatsen kwam inderdaad van mij en behoort dus tot mijn politieke verantwoordelijkheid. In feite is deze advertentie een gevolg van het parlementair debat.

Van Mechelen

De aanleiding was de goedkeuring van het amendement dat de regularisatieperiode verlengde.

Iedereen vermoedt dat de gemeentebesturen en de buitendiensten van de Arohm heel wat dossiers in de kast hebben liggen, omdat ze wachtten op de goedkeuring van het decreet. De media volgen onze werkzaamheden zeer aandachtig, en berichten dan ook na de goedkeuring van het ontwerp van decreet in de commissie onmiddellijk over de loskoppeling van het certificaat van vergelijk en de regularisatieprocedure, de omvorming van de regularisatie in een vergunningsprocedure en de verlenging van de regularisatieperiode tot 31 januari 2003.

Ik heb destijds in de commissie gezegd dat we onmiddellijk na de goedkeuring zouden beginnen met een informatiecampagne. Regularisatie is immers slechts tijdelijk mogelijk. Nadien blijft een klassieke regularisatie mogelijk, maar daarin worden andere afwegingen gemaakt.

Het ontwerp voor de advertentie werd opgesteld nadat de regering het ontwerp van decreet goedkeurde en naar het parlement stuurde. Ze wist dat hierover een consensus bestond en dat het parlement een informatiecampagne over dit onderwerp wenste. De advertentie werd opgesteld onder toezicht van de heer Bloemen, afdelingshoofd van de afdeling Bouwinspectie, die in geen geval van onzorgvuldigheid kan worden beticht. Het ontwerp werd aangepast na de bespreking van het ontwerp van decreet in de commissie. Een amendement bracht de eindtermijn immers op 31 januari 2003. Via de heer Decoster, de informatieambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, werd ze doorgegeven aan STATT, de firma die de mediaplaatsingen van de Vlaamse overheid regelt.

Volgens het Beknopt Verslag werd de vergadering van 27 februari 2002 afgesloten om 17.38 uur. Volgens de heer Decoster kan de overheid tot 18 uur een advertentie terugtrekken. Bij een eventuele wijziging van de tekst hadden we de advertentie dus nog kunnen tegenhouden. We zijn nu wel aan het muggezielen.

Over de grond van de zaak zijn we het eens : de regularisatie wordt losgekoppeld van het certificaat van vergelijk en het einde van de regularisatieperiode wordt verlengd tot 31 januari 2003. We hebben de advertentie daaraan aangepast. De publicatie heeft inderdaad plaatsgevonden voor het decreet verscheen in het Staatsblad. Ik hoop dat we

wat dat laatste betreft de redelijkheid in acht mogen nemen. Als de commissie dat wil, zal ik dit nooit meer doen, maar mijns inziens zou dat contraproductief zijn.

De administratie heeft de inhoud van de advertentie bepaald en bezorgde het ontwerp aan mijn kabinet, dat zijn fiat gaf. Ik heb de advertentie niet vooraf gezien. Dat is ook niet mijn opdracht. De tekst van de advertentie zegt duidelijk waar het op staat.

Het zou verkeerd zijn om de advertentie de titel te geven 'Bericht voor eigenaars van zonevreemde woningen in niet-kwetsbare gebieden'. Een woning die in een kwetsbaar gebied ligt en waarvan het dak werd vernieuwd zonder dat het totale volume toenam, komt bijvoorbeeld perfect in aanmerking voor regularisatie. Het is natuurlijk altijd mogelijk om een tekst verkeerd op te vatten. De boodschap komt erop neer dat er mogelijkheden werden gecreëerd en dat er een strikte timing werd vastgelegd. De advertentie raadt mensen aan naar de gemeente of de Vlaamse infolijn te telefoneren als ze nog vragen hebben.

Ik verdedig mijn administratie. Er is geenszins kwade trouw in het spel. De aanpassing werd unaniem goedgekeurd. Ons enig doel was geen dag te verliezen en de bevolking onmiddellijk degelijk te informeren. Het heeft geen zin wetteksten te publiceren. De advertentie maakt de essentie van de zaak duidelijk, en verwijst voor vragen door naar de gemeenten, waarvan de meeste goed op de hoogte zijn. Het verrast me enigszins dat dit aanleiding heeft gegeven tot verdachtmakingen als zouden we valstrikken spannen voor argeloze burgers.

Cruciaal is dat op een zeker moment elke woning met bouwvergunningen en -overtredingen in een vergunningsregister zal belanden. Eens dit vergunningsregister wordt goedgekeurd, kan geen enkele woning meer worden verkocht als er iets schort aan haar vergunningen. De informatieplicht van de notaris komt dan in het geding. Eigenaars hebben er dus alle belang bij te regulariseren wat kan. Een verkoop die op het laatste moment niet doorgaat, kan leiden tot schrijnende toestanden.

De heer Gerald Kindermans : Mijnheer de minister, ik heb niet geïnsinueerd dat u of de administratie te kwader trouw heeft gehandeld. Ik heb er alleen een probleem mee dat de advertentie niet waarschuwt voor de risico's die een eigenaar loopt als zijn aanvraag wordt geweigerd. Ze wekt de indruk dat er tot 31 januari 2003 een soort amnestie wordt verleend voor alle bouw misdrijven.

Kindermans

Mijnheer de minister, ongetwijfeld kent u ook gevallen waarin iemand een regularisatieaanvraag indient, na een weigering wordt vervolgd, en nu een afbraak boven het hoofd hangt. Als die eigenaar had gezwegen, was zijn geval nooit bij een rechtbank beland. Ik vrees dat een aantal mensen hun regularisatieaanvraag als een boemerang in hun gezicht zullen krijgen. Dat is ook uw verantwoordelijkheid, want u zet de bevolking ertoe aan een aanvraag in te dienen. Sommige ambtenaren hebben me verteld dat ze mensen aanraden geen aanvraag in te dienen, want als die wordt geweigerd, zijn ze wel verplicht op te treden. Er zijn ambtenaren die gebruik maken van afgewezen regularisatieaanvragen om de gerechtelijke molen te laten draaien. Dat was niet de bedoeling van het Vlaams Parlement en evenmin die van u. Momenteel raad ik mensen aan om eerst anoniem informatie in te winnen.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Kindermans, ik was tegen het decreet van 18 mei 1999, maar ik voer het naar beste vermogen uit. Ik beveel u de lectuur aan van hoofdstuk 2, getiteld 'Het vergunningenregister'. Elke gemeente stelt momenteel vergunningenregisters op. U doet alsof die niet bestaan. Als we bouw misdrijven gewoon negeren, zijn ze er niet echt, zo lijkt het wel. Zo werkt het dus niet.

Alle gemeenten hebben de plicht om correcte vergunningenregisters op te stellen, die alle bouwvergunningen en -overtredingen bevatten. Ze hebben die opdracht gekregen van het Vlaams Parlement. Ik word elke dag geconfronteerd met eigenaars van een woning die gedeeltelijk zonder vergunning werd gebouwd, en die hun huis niet kunnen verkopen. Geen enkele notaris wil een akte opstellen voor zo'n verkoop. In het ergste geval moeten die mensen hun woning of een deel ervan afbreken. Hun goed is onverkoopbaar.

De heer Gerald Kindermans : CD&V pleit voor de verjaring van bouw misdrijven.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Kindermans, de CVP-fractie heeft op 18 mei 1999 de huidige spelregels vastgelegd. U verloochent uw eigen verleden. Hou op met de mensen te misleiden ! De Vlaamse regering probeert met een open vizier de regelgeving aan te passen om oplossingen mogelijk te maken. Ik speel geen dubbel spel.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de inplanting van handelsvestigingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vertriest tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de inplanting van handelsvestigingen.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag over handelsvestigingen vindt een aanleiding in een gezamenlijk initiatief van de Bond Beter Leefmilieu en Unizo. De BBL heeft zich vroeger al bezorgd getoond over het sluiten van vele detailvoedingswinkels. Die buurtwinkels hebben naast een commerciële en economische, ook een belangrijke sociale functie. Meestal zijn die winkels in woonbuurten gelegen, waardoor er minder verplaatsingen nodig zijn. Dat komt dus ten goede aan de leefbaarheid van stads- en dorpskernen.

Unizo voert sinds lang actie tegen de inplanting van shoppingcentra en andere grote winkels aan de rand van steden en gemeenten. Beide organisaties hebben vastgesteld dat de leegstand van winkels in Vlaanderen 10 tot 12 percent bedraagt. Normaal is dat ongeveer 6 percent. In Sint-Niklaas is dat zelfs 13 percent, maar daar wordt de link gelegd met een nieuw koopcentrum aan de rand van de stad.

Ik wil het niet hebben over het outletcentrum te Gent, waarover de voorbije maanden heel wat te doen was. Daar bestaat de schrik dat de omliggende tweedehands- en faillissementszaken zullen worden verdreven. Grote meubelzaken zorgen er bijvoorbeeld voor dat kleine familiebedrijven verdwijnen. Dat is niet alleen zo voor voedings- en meubelzaken, maar voor een heel segment van ambachtelijke winkels. Door de concurrentie van de groothandel worden ze met uitsterven bedreigd.

Een deel van die handelszaken valt onder de federale handelsvestigingswet. Er is echter ook een belangrijk element van ruimtelijke ordening aan verbonden. Unizo en de BBL stellen voor om daar in de ruimtelijke ordening rekening mee te houden, en slechts vergunningen voor grootwinkels toe te kennen als een gemeentelijk structuurplan is goedgekeurd, en als een distributieplanologisch model is opgesteld, waarin de detailhandel een plaats

Vertriest

krijgt en waarin wordt nagegaan of het vestigen van groothandels de detailhandel niet opzij schuift.

Ik ga er vanuit dat u, mijnheer de minister, akkoord gaat met de kernversterking. Die is niet alleen belangrijk in stedelijk gebied, maar ook in tussengebieden. Mijnheer de minister, onderschrijft u de bezorgdheid van Unizo en de BBL ? Onderschrijft u de vraag om de vergunning van grootwinkels te koppelen aan een distributieplanologisch model of bindend advies van het sociaal-economisch ambtenarencomité ?

Unizo en de BBL stellen ook voor om de bestendige deputatie, en niet de gemeente, te laten beslissen over vergunningen voor groothandels van meer dan 1.000 vierkante meter. Welke andere initiatieven zult u nemen om de leegstand van winkelpanden tegen te gaan ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, de regelgeving inzake handelsvestigingen maakt momenteel het voorwerp uit van voorstellen tot wijziging op federaal niveau met het oog op een vereenvoudiging. Premier Verhofstadt coördineert die wijzigingen.

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen het Interministerieel Comité voor de Distributie, het Nationaal Comité voor de Distributie, het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie en de Provinciale Commissies voor de Distributie. Naast het Interministerieel Comité voor de Distributie, waarin voor Vlaanderen een vertegenwoordiger van de minister-president zitting heeft, wordt de administratie Ruimtelijke Ordening van rechtswege in het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie vertegenwoordigd door de heer Van Asche of zijn plaatsvervanger, de heer Goedertier.

Dit comité buigt zich over de voor de meeste handelsvestigingen noodzakelijke sociaal-economische vergunningen. Het beslist of aanvragers al dan niet een sociaal-economische vergunning kunnen krijgen, die in functie van een exploitatie wordt vereist. Gunningscriteria zijn onder andere de ruimtelijke lokalisatie en inpasbaarheid van het handelsapparaat, de verbruikersbelangen, de tewerkstelling, de weerslag op de bestaande handel en de invloed op de ontwikkeling, het modernisme en de specialisatie van de handelscentra en de schaal van de vestiging ten opzichte van de omgeving.

Het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie is samengesteld uit ambtenaren van verschillende ministeriële departementen, zoals Economische Zaken, Middenstand, Arbeid en Tewerkstelling, Openbare Werken en Landbouw. Ook vertegenwoordigers van de regio's hebben hierin zitting. Het advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie is collegiaal en met redenen omkleed. Het kan voorwaarden opleggen en aanbevelingen inhouden. In dit sociaal-economisch comité zijn wij maar één van de partners.

Tegen een weigeringsbeslissing van dat comité kan geen beroep worden ingesteld. Tegen een gedeeltelijke inwilligingsbeslissing of voorwaardelijke beslissing kan beroep worden ingesteld bij het federale Interministerieel Comité.

Eventueel zal de hervorming van de bewuste regelgeving resulteren in het vervangen van de huidige twee comités door één beslissingsorgaan. Ook voor de provinciale comités worden wijzigingen vooropgesteld. Onder meer het Vlaams Gewest heeft gevraagd om te proberen de sociaal-economische machtiging en de stedenbouwkundige vergunning beter op elkaar af te stemmen. De gevolgen voor ruimtelijke ordening, mobiliteit en economie zijn gewestelijke bevoegdheden. Het Vlaams Gewest vroeg om een gemengde IKW met het federaal niveau en de gewesten, maar de staatshervorming heeft deze manier van denken en werken niet gevolgd. We hebben aangedrongen op een grotere rol van de gewesten in de vergunningsprocedure, omdat we soms te veel lijdend voorwerp zijn.

Ik onderschrijf met enthousiasme de bezorgdheid van Unizo en de BBL. Het lijkt me logisch om een zo groot mogelijke concentratie of functieverweving van alle voorzieningen in de bebouwde kernen, dus ook van de grotere winkels, na te streven. We hebben dat unaniem aanvaard bij het goedkeuren van het RSV, waarin die principes zijn opgenomen.

Het koppelen van vergunningen aan modellen en advies, lijkt ongetwijfeld interessant, maar het moet functioneel en transparant zijn, en een wettelijk kader hebben. We moeten nagaan in welke mate we het wetgevend apparaat kunnen aanpassen. Vandaag kan dat niet. Sinds 1997 is de tendens in de planologische aanpak in Vlaanderen, dat dit soort afwegingen moet worden opgenomen bij het opstellen van structuur- en uitvoeringsplannen. Ik neem aan dat iedereen ervan overtuigd is dat de linten van baanwinkels niet de beste oplossing zijn om het probleem onder controle te krijgen. Ik heb een aantal BPA's geweigerd, die grote shopping-

Van Mechelen

centra buiten de stedelijke kernen wilden inplanten, onder meer in Brugge.

Vanuit ruimtelijke ordening kunnen een aantal zaken onder controle worden gehouden. Het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie heeft economische – en tewerkstellingsimperatieven en die moeten ook worden afgewogen.

Ik heb een studieopdracht gegeven met de titel 'Onderzoek naar het ruimtelijk-economisch functioneren van de grootschalige kleinhandel in Vlaanderen als onderbouwing voor een locatiebeleid in het kader van het RSV.' Die studie loopt van 1 maart tot 1 augustus 2002, en wordt uitgevoerd door het consortium Buck Consultants International en Fastigon. Rekening houdend met de vakantieperiode zal die ongetwijfeld worden verlengd. We zullen proberen de resultaten van die studie te integreren in de beleidsbrief voor 2003, die we aan de commissie zullen voorleggen. Ik krijg elke dag vragen van grootwarenhuizen. Het is goed dat we het ruimtelijk-economisch functioneren onderzoeken.

In de studie worden de nieuwe tendensen inzake grootschalige kleinhandel in beeld gebracht en wordt het wensbeeld van de kleinhandelssector nader omschreven. De types van locaties die grootschalige winkels opzoeken, worden erin gedetermineerd, en beleidsaanbevelingen voor een locatiebeleid ten aanzien van de grootschalige kleinhandel worden erin geformuleerd.

Het is de bedoeling dat die studie ons een inzicht geeft in de problemen van die sector, in hoe we daarmee moeten omgaan en hoe we die winkels kunnen stimuleren om in de stedelijke kernen te blijven. Dat doet geen afbreuk aan het feit dat de lokale en provinciale overheden in het kader van hun structuurplanningsprocessen, een visie moeten ontwikkelen over wat zij met hun handelsapparaat willen aanvangen. Ik stel vast dat die planningsprocessen heilzaam beginnen te werken.

Er bestaan op dit moment een aantal instrumenten om de leegstand van winkelpanden tegen te gaan. De discussie over de leegstandsheffing is volop bezig. Die heffing werkt ontradend en stimuleert eigenaars van leegstaande handelspanden om een nieuwe bestemming te geven aan die panden.

Om het instrument van de leegstandsheffing te optimaliseren, loopt momenteel in opdracht van de administratie Economie een 'Studie verlaten en

verwaarloosde bedrijventerreinen', die wordt uitgevoerd door Gedas. We willen nagaan of daar geen mogelijkheden zijn voor nieuwe locaties. Die studie zou tegen eind april 2002 klaar moeten zijn, en kan dan het voorwerp van een discussie uitmaken.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik blijf enigszins op mijn honger zitten. Bij het onderzoek van een aanvraag spelen sociaal-economische afwegingen een belangrijke rol. Mijns inziens vormt het gebrek aan gegevens over de structuur van de lokale kleinhandel daarvoor een grote handicap. Het is momenteel bijvoorbeeld zeer moeilijk om na te gaan of er in een bepaald gebied wel behoefte is aan een specifiek soort groothandel. Zowel de BBL als Unizo vragen dat er wordt voorzien in dit soort informatie.

Er is een algemeen kader nodig. In eerste instantie is iedereen enthousiast als een grote winkel met tientallen personeelsleden zich in een gemeente wil vestigen. Als daar echter heel wat kleine winkels de dupe van worden, is zo'n vestiging vanzelfsprekend geen goede zaak. Het komt er dus op aan te voorzien in een adequaat instrumentarium.

Wellicht kan een goede sectoranalyse in het kader van de structuurplanning op zijn minst aanknopingspunten bieden. Het is daarom belangrijk dat hieraan bij de structuurplanning aandacht wordt geschonken. Als de inplanting van een groot winkelcentrum wordt gepland, moet er een antwoord kunnen worden gegeven op de vraag hoe de distributie in het gebied in kwestie is gestructureerd.

Volgens mij doen er zich twee bewegingen voor : winkels trekken weg uit de kernen, en de grote winkels verstikken de kleine.

Minister Dirk Van Mechelen : Mevrouw Vertriest, in feite geeft u me dus gelijk. U suggereert dat de minister van Ruimtelijke Ordening over de laatste mogelijkheid beschikt om de boel te blokkeren, aangezien hij een BPA, een uitvoeringsplan of een bouwvergunning moet goedkeuren. Op dat moment is het verhaal echter al bijna ten einde. De werkelijke vraag is waar grootschalig georganiseerde kleinhandel gevestigd moet zijn : afgezonderd of geïntegreerd in het stedelijk weefsel.

Zoals zo vaak heeft de overheid vroeger steeds nagelaten om precieze gegevens te verzamelen over deze materie. Inmiddels hebben we studies besteld, zodat we tenminste weten waarover we praten. Het

Van Mechelen

is een gemiste kans dat dergelijke onderzoeken niet tien jaar eerder werden uitgevoerd. De studie die ik heb besteld, is onlangs van start gegaan. Ze moet harde cijfers opleveren, die ons hopelijk in staat zullen stellen wat voor zaken thuishoren op wegen als de A12. Dat debat dringt zich nu op. Momenteel is het nog ieder zijn wijsheid.

Voor het grootste deel is deze aangelegenheid ook de bevoegdheid van federale ministeries. Naar mijn mening moeten we dit anachronisme dringend uit de wereld helpen. Zelfs als we onze slag thuishalen, is er echter nog de moeilijkheid van de distributiecentra met grensoverschrijdende uitstraling. Het is bijvoorbeeld allerm minst eenvoudig iets te bereiken in het dossier-Moeskroen. Mijn Waalse collega van Ruimtelijke Ordening heeft blijkbaar heel weinig tijd om hierover te praten. Alles wat grensoverschrijdend is, zelfs binnen de Belgische staat, wordt

heel complex en vereist overleg. Een megacomplex in Moeskroen brengt de hele regio Kortrijk-Roeselare in economische moeilijkheden.

Kortom, dit is een ernstig probleem. De studie zal ons in staat stellen een duidelijk beleid te bepalen. Ze hoort na de zomer klaar te zijn, en ik verbind me ertoe haar conclusies te verwerken in de beleidsbrief voor 2003. We zullen een grondig debat houden over wat nog kan en wat niet. Inmiddels lopen de structuurplannings- en stedelijke-afbakeningsprocessen gewoon door. Vanzelfsprekend zijn die van grote betekenis voor deze kwestie. In het verleden werd te weinig aandacht geschonken aan deze aangelegenheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.10 uur.*
